

Biblia bliska nam...

Nowy Testament

Jak czytać Pismo Święte cz. II

„Świadomość – podstawowy i fundamentalny stan psychiczny, w którym jednostka zdaje sobie sprawę ze zjawisk wewnętrznych, takich, jak własne procesy myślowe, oraz zjawisk zachodzących w środowisku zewnętrznym i jest w stanie reagować na nie (somatycznie lub autonomicznie).” Ta definicja mówi bardzo wiele. A więc dwadzieścia jeden wieków temu ludzie „zdawali sobie sprawę” zaledwie z ułamka tego, co uświadamiają sobie dzisiaj, dysponując wiedzą o świecie i błyskawiczną komunikacją. Po drugiej wojnie światowej prymitywni agitatorzy ogłupiali nas pseudo naukowymi sloganami w rodzaju: „byt określa świadomość”, podczas gdy - co wynika przytoczonej definicji - jest akurat odwrotnie: człowiek, który posiada określony poziom świadomości może kształtować swój byt, w zależności od dostępnych mu - wiedzy i środków.

W czasach, w których nastąpiło objawienie Pana Jezusa Chrystusa inna była wiedza człowieka o świecie i o ludziach go zasiedlających. Bliski nam z kart Nowego Testamentu świat skupiał się wokół basenu Morza Śródziemnego, nad którym rozpościerał swą potęgę „immensa pacis Romanae maiestas” czyli „niezmierzony majestat rzymskiego pokoju” a jego peryferia sięgały Brytanii na Północy, zachodniego brzegu Afryki i prawdopodobnie górnego biegu Nilu na Południu. Chociaż Aleksander Macedoński około roku 331 przed Chrystusem swoimi podbojami sięgnął Indii, to trzysta lat po jego śmierci Rzymianie mieli zaledwie mgliste pojęcie o dzisiejszych Chinach, które znali jako państwo Serów, którzy to Serowie dostarczały cenną tkaninę karawanom wędrującym po bezdrożach Szlaku Jedwabnego. Zresztą właśnie z uwagi na ograniczenia komunikacyjne, tak dalekie kraje nie leżały jeszcze w centrum rzymskich zainteresowań.

Panteon rzymski zaludniały niezliczone szeregi bóstw lokalnych, odziedziczonych po Etruskach i Grekach, Egipcjanie dołączali do nich całą plejadę swoich, wyobrażanych pod postaciami zwierząt, Persowie wyznawali dwóch zwalczających się nawzajem bogów: Dobra i Zła, a ci z kolei mieli podporządkowanych po sześciu mniejszych bożków: sześciu dobrych i sześciu arcydiabłów. Na bardzo dalekim Wschodzie, w Państwie Środka, dynastia Han przeżywała głęboki kryzys wywołany śmiercią cesarza Liu Ao, pośmiertnie nazwanego Cheng. Na półwyspie Koreańskim szamanizm osiągał szczyty powodzenia.

„1. W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. 2 Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz” (Łk 2, 1-2).

Wbrew temu, co się zwykło uważać, moment przełomowy pełni czasów nastąpił nie w dniu narodzin Pana Jezusa, ale dziewięć miesięcy wcześniej, podczas Zwiastowania, kiedy Miriam wypowiedziała aniołowi swoje fiat – „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”. Można też zaryzykować, że wstęp do pełni czasów miał miejsce jeszcze sześć miesięcy wcześniej, kiedy Elżbieta poczęła syna swego męża Zachariasza:

„13 Lecz anioł rzekł do niego: «Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. 14 Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie.” (Łk 1, 13-14).

c.d.n.
Adam Mazurek